

پارسی دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

(بخوان به نام پروردگارت که آفرید ۱)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

(انسان را از علق آفرید ۲)

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

(بخوان و پروردگارت تو کریمترین [کریمان] است ۳)

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

(همان کس که به وسیله قلم آموخت ۴)

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

(آنچه را که انسان نمی دانست [بتدریج به او] آموخت ۵)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾

(حقا که انسان سرکشی می کند ۶)

أَنْ رَأَاهُ اسْتَفْتَنِي ﴿٧﴾

(همین که خود را بی نیاز پندارد ۷)

إِنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾

(در حقیقت بازگشت به سوی پروردگارت توست ۸)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

(آیا دیدی آن کس را که باز می داشت ۹)

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾

(بنده ای را آنگاه که نماز می گزارد (۱۰)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١٠﴾

(چه پنداری اگر او بر هدایت باشد (۱۱)

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١١﴾

(یا به پرهیزگاری وادارد [برای او بهتر نیست] (۱۲)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٢﴾

(و باز] آیا چه پنداری [که] اگر او به تکذیب پردازد و روی برگرداند [چه کیفری در پیش دارد] (۱۳)

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٣﴾

(مگر ندانسته که خدا می بیند (۱۴)

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٤﴾

(زنهار اگر باز نایستد موی پیشانی [او] را سخت بگیریم (۱۵)

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٥﴾

(همان] موی پیشانی دروغزن گناهپیشه را (۱۶)

فَلْيَذُحْ نَادِيَهُ ﴿١٦﴾

(بگو] تا گروه خود را بخواند (۱۷)

سَنَذُحُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٧﴾

(بزودی آتشبانان را فرا خوانیم (۱۸)

كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٨﴾